

aste Fåwvalus.

Enuna andis, kiti ta surri,
Lüstari nende töödile;
Li vanna ning ta surri,
Metsa ei hoiudõfe.
Kui tüt läbi halbe seidet ja lausma
Läppel

ber Faela, ja issa töötiš omniaad Fæd ülles
ja ütles: olle fidetud, Jummal! et meie
laps omniaad pattud tunneb, niiud ta leiab
jalle armo Sinner ees! Ja Herra teenrid
pakkusid neile sedda santi, agga nemimad
lakkitasid tihhat tänu ja terwist waasto,
ja ütlesid: noor rahwas olgo rõmus seäl,
meie passume sün Jummalat nende eest.
Ja Meto ja Jürri langesid niiud mollemad
nende ümber Faela, ja nutsid nende rinnul,
et igga mehhje silma vessi tulli.

Ja niiud lakkid nemimad sure susti ja
rõmoga ãrra, ja noor rahvast pandi Herra
santi istuma, ja pilli heál kusutas sedda
rõmo keik ma ilmale. Ja nemimad tullid
keik, tansides, Moisa Sali sisse, ja Meto
ja Jürri lakkid kohhe Herrat ja Brauat
terretama: Agga Meto ei sanud sanna su-
ust, nenda panni halle mee temma kele kün-
ni, ja eßsite fui nut sai lahhutust teinud,
sannatas ta, need terwised kätte anda, mis